

SANCTUS #2

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2020

Ekumenik

Dialog mellan kyrkorna

Hjälp, kärlek och rättvisa

Caritas

GUDS ARKITEKT

**ANTONI
GAUDI**

Den helige
Charbel

BOKTIPS

**OSCAR
WILDE**

Syster Basma:

”Våga vara dig
själv och låt inte
samhällets fly-
ktiga strömmar
påverka dig.”

2.2020

SANCTUS

Redaktör och layout

Thure Gunnarsson

Kontakt

tidningarna@suk.se

Skribenter

Sara Fredestad
Lilian Gillegård
Diana Gunnarsson
Thure Gunnarsson
Kristoffer Linder

Ansvarig utgivare

Damiana Sabah

Tryck

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Besöksadress

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Telefon

08-505 57 690

www.suk.se

Sommar!

Sommaren är en älskad årstid i Sverige. Kanske för att vi har så lite sol och värme resten av året. Vi människor är på det sättet att när vi saknar något så uppskattar vi också det som mest. Coronaviruset som gör att vi inte kan träffas som vanligt har fått många att sakna sina nära och kära. Många som inte kan gå i mässan som vanligt saknar det. Jag själv tog möjligheten att gå till mässan, delta i församlingens aktiviteter och att träffa alla mina vänner i kyrkan som en självklarhet. Men situationen med Coronaviruset har fått mig att inse att det inte alls är något självklart. Jag har insett att både mässan och församlingen är mycket viktiga för mig i mitt liv.

SUK befinner sig också i en svår situation eftersom många av aktiviteterna går ut på gemenskap och att vi gör saker tillsammans. Tur då att det finns möjlighet att träffas digitalt. Föreläsningarna som SUK anordnar är ett bra alternativ till att träffas fysiskt. Håll koll på dem på

SUK:s Facebooksida och hemsida. En annan möjlighet att göra något digitalt med andra unga katoliker är att be rosenkransen tillsammans.

SUK är beroende av sina medlemmar. Känner du andra unga katoliker så be dem att bli medlemmar. Har du yngre syskon så kan de också bli medlemmar och få tidningen Angelus som vänder sig till barn.

I det här numret hittar du som vanligt spännande läsning och information om SUK. Vi börjar också en serie artiklar där vi presenterar SUK:s konsulenter. Har du något du undrar över eller vill diskutera om ungdomsverksamheten i din region är du alltid välkommen att kontakta dem.

En skön sommar önskar

Thure Gunnarsson

Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Syster Basma

Vår egen ungdomssyster.

6

Ekumenik

Dialog med andra kyrkor.

10

Caritas

Hjälp, kärlek och rättvisa.

16

Varför är inte alla katoliker?

Tankar om dogmer

19

Oscar Wilde

Boktips på böcker med författaren.

21

SUK:s konsulent i södra Sverige

Lär känna Carl Hanna.

22

Quiz: Kvinnliga helgon

Testa din allmänbildning.

25

Den helige Charbel

Munken från Libanon.

26

Antoni Gaudi

Guds arkitekt.

28

Smått och gott

Korta nyheter.

30

Ungdomssyster Basma

“Våga vara dig själv och låt inte samhällets flyktiga strömmar påverka dig.”

TEXT: THURE OCH DIANA GUNNARSSON

Många har träffat Syster Basma Alkas Ishak på några av SUK:s läger eller aktiviteter. Hon sprudlar av glädje och omtanke som smittar av sig och har alltid ett vänligt ord och ett leende över till alla hon möter. Lär känna ungdomssyster Basma och läs om hennes spännande resa från Irak till Sverige.

Syster Basma är ungdomssyster och arbetar med barn och ungdomar på flera olika sätt.

– En ungdomssyster stödjer ungdomarna andligt, lyssnar på dem, vägleder dem, följer med dem på läger och hjälper till med att förbereda den andliga delen av programmet för dem med texter och böner, berättar Syster Basma.

Syster Basma brinner för att förkunna ordets liturgi ur Bibeln i vardagen på

olika sätt genom möten med unga. Läger, föreläsningar och reträtter är alla olika sätt att sprida Guds ord bland unga. Hon är också med och förbereder barn till första kommunionen och arbetar med grupper med särskilda behov. Men oavsett vad hon gör så gör hon det med kärlek och glädje.

– Det bästa med att arbeta med unga är att du upprätthåller din ungdomliga anda som finns i var och en av oss. Vi har my-

Namn: Basma Alkas Ishak

Födelsestad: Mosul, Irak

Det gör jag: Arbetar med ungdomar och undervisning för barn

Bor: Tullinge i Stockholm

Favorithelgon: Padre Pio

Favoritcitat: “Allt klara jag av eftersom Herren Jesus ger mig kraft” Filippibrevet 4:13

Det är jag bra på: Att jobba med ungdomar, att laga mat och att lyssna

cket att lära oss av de unga. När vi umgås med ungdomar håller vi oss uppdaterade om det som händer omkring oss i livet och i samhället, berättar hon och ler.

Krig och väpnade konflikter

Syster Basma är född och uppvuxen i Irak. Ett land som ständigt dyker upp i nyheter-na.

– Jag föddes i ett land där fred och säkerhet gått förlorad. Det var ständigt krig och väpnade konflikter. Jag var åtta år gammal när kriget mot Iran började, därefter följde Gulfkriget och sedan belägringen av Irak och andra konflikter. Men trots allt detta växte jag upp i en kärleksfull, stabil och trygg katolsk familj. Vi bad rosenkransen varje kväll i familjen. Min far och mor var angelägna om att leda oss i tron och att helga Herrens dag genom att delta i den heliga mässan.

När syster Basma kom i tonåren var hon engagerad i en teatergrupp i kyrkan och även i ungdomsgrupperna.

– Det var många härliga upplevelser och jag har fina minnen av min uppväxt.

Ett stöd i tron av omgivning

Livet som katolik i Irak och Sverige skiljer sig en del. Vi svenskar som följer nyheter-na om hur kristna förföljs får lätt en bild

av att det måste vara svårt att vara kristen där. Men i Irak lever de kristna tillsammans i en gemenskap och finner styrka hos varandra.

– Det var lättare att leva min tro, mitt kristna liv och att vara praktiserande katolik i Irak än vad det är i Sverige. Speciellt i området där jag växte upp och bodde i. Alla människor runt mig var katoliker. Det var lättare att praktisera sin tro och att vara närvarande i kyrkan. Det var naturligt att leva enligt och att tala om Kristus för att vi alla hade samma religion, tro och trosbekännelse. Här i det svenska samhället finns det ett motstånd mot att du praktiserar din katolska tro. Här finns det många svenska traditioner och åsikter som går i strid med din tro och gör det svårt för dig att leva enligt kyrkans tro och läror.

Syster Basma anser därför att det är viktigt att du skaffar dig en stark tro som grund att stå fast i när din tro blir ifrågasatt av din omgivning.

– Har du en stark relation till Gud blir du inte påverkad av omgivningen eftersom de mål och uppdrag du har skiljer sig från omgivningen. Att vara utvald kräver att vara stark i sin tro, kunna argumentera, strida för sin tro och kämpa mot vilseledande irrläror i samhället som vi lever i, såsom Helige Dominic gjorde.

Mer samarbete och praktisk arbete

Syster Basma träffar i sitt arbete ungdomar med olika bakgrund. Hon tycker att ett starkare samarbete mellan katolska ungdomar med irakisk bakgrund och katolska ungdomar med övriga bakgrunder skulle gynna båda sidor.

– Svenska ungdomar arbetar mer strategiskt och irakiska ungdomar arbetar mer

operativt. Jag tycker att vi i Sverige behöver färre möten och mycket mer praktiskt arbete med fler aktiviteter i Kyrkan. I Sverige är vi duktiga på att organisera, strukturera och skapa regler men vi behöver lita mer på oss själva och inse att vi har mer än detta att ge. Irakiska ungdomar har en större tilltro till det praktiska kyrkliga arbetet och det personliga mötet. De räds inte för vilket uppdrag de ger sig in i. Det som behövs är att de unga irakierna samarbetar tätt med de unga svenskarna för att dra fördel av varandras styrkor eftersom Kristus förtjänar det.

Syster Basma tycker att mycket av ungdomsarbetet i stiftet och SUK är bra men att det behöver utvidgas och utvecklas ytterligare. Det är farligt att luta sig tillbaka och bara nöja sig med det som finns och inte utöka verksamheten tycker hon.

– Vi representerar alla kyrkan, så vi måste vara sanna evangelister i våra liv. Att vara Kristi lärjungar i vår tid och att sprida det glada budskapet och förtröstan på Gud för den som förlorat hoppet. Vi måste uppmuntra, engagera och samarbeta med ungdomarna i våra församlingar genom att starta nya och utöka ungdomsaktiviteterna. Vi får inte begränsa oss till att stanna vid våra kyrkors nuvarande aktiviteter och de årliga lägren och mötena som vi redan genomför. De är bra och har blivit som en årlig tradition. Men det krävs förnyelse i aktiviteterna och fler aktiviteter. Jag tycker att kyrkan borde arbeta med trosfestivaler.

Syster Basma berättar om trosfestivaler för unga som finns i många länder i mellanöstern. De är stora möten där gemenskapen i tron står i centrum och där musik, bön och utbildning är en viktig del. Men viktigast av allt är glädjen över

att dela vår tro och det glada budskapet.

Bra och många ungdomsledare med kompetens är viktigt anser hon för att utveckla ungdomsverksamheten bland katoliker i Sverige.

– Kyrkan behöver också ge möjlighet till fler ungdomar att vara ledare genom ledarutbildningar så att de kan förbereda fler aktiviteter, läger och andra aktiviteter.

Hon tycker också att det är viktigt att vi lyfter blicken och låter oss inspireras av hur ungdomsarbetet sköts i andra länder.

– På "Salesian University i Rom" finns utbildningar som förbereder unga till att bli aktivitetsledare. Jag önskar att unga från Sverige gick sådana utbildningar och fick möjligheten att utbyta erfarenheter med ungdomsledare från andra länder så att de sedan kunde hjälpa till att utveckla stiftets och SUK:s arbete med ungdomar.

Råd till unga katoliker

För syster Basma är Bibeln viktig och hennes råd är att läsa Bibeln, eftersom den är vägen genom vilken Gud talar till oss.

– Vi får inte heller glömma att be, för bön är också en väg till dialog och kontinuitet och utvecklingen av ditt förhållande till Gud Fadern. När du ber till Herren får du frid i ditt hjärta och sinne.

Ett annat råd handlar om att våga vara dig själv och att inte låta dig påverkas av samhällets flyktiga strömmar.

– Jag menar inte att du inte ska leva på ett ungdomligt sätt utan att du förutom det behöver vara ett bra vittne för andra om din tro och för Kristus som korsfästes för dig. Herren har gett dig många gåvor. Gör så att du utvecklar dem, för genom dem kommer du också att vittna om Guds kärlek till oss. Vi får inte vara själviska i vår tro, utan vi måste vara generösa med

att ge, dela och leva i gemenskap.

Syster Basma tycker att det är viktigt att vi vågar visa att vi är troende.

– Var inte blyg för att be överallt och för att göra korstecknet som är vår frälsning. Glöm inte att Gud älskar var och en av oss. Var en bro som förbinder läran och glädjen i evangeliet mellan kyrkan och samhället.

Dominikansystrar av Heliga Katarina av Siena från Mosul, Irak

Syster Basma tillhör orden Dominikanska nunnor av Sankta Catherine Sian i Mosul, Irak, som tillhör Dominikanorden. Det är en klosterorden som är inriktad på studier och undervisning. Det är en lokal irakisk klosterorden vars medlemmar kommer från olika bakgrunder och olika riter som armenisk-, kaldeisk-, syriansk-, romersk- och ortodoxrit och som lever tillsammans i en katolsk och apostolisk gemenskap.

Dominikanska kloster i Irak har funnits länge och är förankrade långt tillbaka i landets historia. Dominikanska fäder kom från Frankrike till Irak och hade en viktig roll i spridningen av tron. De grundade också orden Dominikanska nunnor av Sankta Catherine Sian i Irak.

Den 30 april 1928 godkändes klostret av Kyrkan som en apostolisk klostergren som tillhör Dominikanorden. Inledningsvis handlade uppgiften om att utbilda flickor och kvinnor som bodde i trakterna runt klostren i och omkring Mosul. I början inkluderades även kloster i områdena

i Turkiet som senare drabbades av förföljelse av kristna under första världskriget. En förföljelse som resulterade i många nunnors död. Orden strävar för närvarande efter att dessa systrar som dog martyrdödens saligförklaras. Senare öppnades även kloster i Libanon, Rom, Betlehem och i Sverige år 2000 (Syster Eva och Syster Sahamah).

Klosterorden förkunnar Guds ord genom undervisning i grundskolor, gymnasieskolor och på universitet. Orden är också verksam inom sjukvård och i församlingar med förberedelserna för den första kommunionen, ungdomsverksamhet och att sprida Guds ord till familjer.

– Orden, precis som resten av de kristna i Irak, utsattes för våldsamma trakasserier och förföljelse, vilket tvingade dem att fly sina kloster och överge sina projekt. Klostret förlorade många av sina medlemmar. Fler än 25 systrar dog som ett resultat av förföljelsen. Trots allt detta har orden återigen börjat växa i tro, hopp och kärlek. För närvarande är antalet systrar 130 stycken. Orden fortsätter sitt trogna arbete med att sprida kunskap och Guds ord, avslutar Syster Basma. ■

“Har du en stark relation till Gud blir du inte påverkad av omgivningen”

EKUMENIK

TEXT: KRISTOFFER LINDER

Nausikaa Haupt, handläggare på Katolska Ekumeniska Nämnden berättar om stiftets ekumeniska arbete. Hur går det ekumeniska samarbetet till och vad leder det fram till?

Nausikaa Haupt, vem är du och vad är din roll i den katolska kyrkan?

– Jag heter Nausikaa Haupt och arbetar som ekumenisk handläggare för det katolska stiftet sedan två år. Jag samordnar Katolska ekumeniska nämndens arbete. Innan dess arbetade jag också för stiftet på officialatet med kyrkorättsliga frågor i arton år. Jag har läst teologi och senare även kyrkorätt i Cardiff och Leuven. Jag har länge också varit engagerad i Focolarerörelsen, en lekmanarörelse som började i Italien under andra världskriget.

Vad är ekumenik egentligen för någonting?

– Ekumenik kommer av det grekiska ordet “oikoumene” och betyder “hela den bebodda världen”, dvs “alla”, och handlar om att sträva efter de olika kristna kyrkorna och samfundens synliga enhet. Under historien har kyrkan splittrats och delats upp i olika grenar och samfund. I början av 1900-talet startade en ekumenisk rörelse som ville samla alla de olika delarna i kyrkan, och när de samtalar, möts och strävar mot att kunna enas igen kallas det för ekumenik.

Vad är målet med ekumenik?

– Målet för ekumeniken är “att de alla ska bli ett” (Joh 17:21) och just enheten mellan de olika kristna samfund och kyrkor som finns och som splittrats upp under historiens gång. Detta bibelcitrat av Johannes, “att de alla må vara ett”, brukar kallas för Jesu testamente och översteprästerliga förbön och bads kvällen innan han korsfästes: “Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig”. Det ses därför som hans “sista vilja”, och önskan för kyrkan, och kan sägas vara grunden för ekumeniken och att ena de olika kyrkorna.

Hur går det ekumeniska arbetet till i Sverige?

– I Sverige sker en stor del av det ekumeniska arbetet genom Sveriges kristna råd, SKR, där man möts och samtalar i olika grupper och konstellationer, med olika teman, en del utifrån mer teologiska ämnen, en del mer praktiska. Man ber även tillsammans. Genom SKR kan kyrkorna även göra gemensamma uttalanden och

remissvar och samlas till seminarier och framförallt lära känna varandra. Just det personliga mötet och vänskapen är viktiga inom ekumeniken, för att utveckla samarbeten, motverka ömsesidiga fördomar och även kunna ta upp svåra frågor som t.ex. proselytism (att aktivt värva medlemmar från ett annat samfund). SKR samlar många kyrkoledare och delas in i fyra kyrkofamiljer (katolska, ortodoxa, lutherska och frikyrkliga) och biskop Anders är med i presidiet. Jag är också en av fyra samordnare på SKR, och representerar Katolska kyrkan.

Det finns även många lokala samarbeten och kristna råd där man träffas och ordnar aktiviteter ute i landet. Mellan kyrkorna kan det sen finnas olika dialoger, t ex har Katolska kyrkan i Sverige nu två aktiva bilaterala (mellan två parter) dialoger: med Pingst och Ekumeniakyrkan. Då ses man och berättar vad som sker och är aktuellt nu i respektive kyrka, samfund, vilka frågor man brottas med. Sen kan man också ha ett tema att fördjupa, t ex dopet (Katolska kyrkan erkänner i princip alla dop som sker i treenighetens namn och med vatten). I tidigare dialoger har man också skrivit flera dokument tillsammans, om t.ex. äktenskapet och biskopsämbetet. Vi finns också med i många andra ekumeniska sammanhang som pilgrimsrörelsen och ett teologiskt nätverk för länderna kring Östersjön.

Hur går det ekumeniska arbetet till i världen?

– Internationellt går det ekumeniska arbetet till på ungefär samma sätt, man samtalar och möts, ber tillsammans och har dialoger. En stor organisation är Kyrkornas världsråd. Där är Katolska kyrkan inte

med men är observatör. Katolska kyrkan har Enhetssekretariatet i Rom, som sysslar med ekumeniken. Det heter på engelska The Pontifical Council for Promoting Christian Unity, och här samordnas Katolska kyrkans ekumeniska arbete. Vår biskop Anders blev också knuten hit när han blev kardinal och är rådgivare där. Man är också med i många dialoger, t.ex. med ortodoxa kyrkan, anglikanska kyrkan, lutherska kyrkor, evangeliska-, pentekostala- och karismatiska samfund. Det finns beskrivet här: <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/en.html>.

Inom den internationella ekumeniken tittar man också på ecklesiologin (kyrkosyn) och sakramentsteologin till exempel genom att undersöka skillnader och vägar vidare i BEM och The Church: Towards a common vision. BEM är det stora ekumeniska dokumentet Baptism, Eucharist, Ministry (Dop, Nattvard, Ämbete) från 1982, också kallat Lima-dokumentet, där man tittar på de överenskommelser som finns, men också kvarvarande skillnader mellan kyrkorna. Det antogs av Faith and Order, en studiekommision i Kyrkornas världsråd som sysslar med trosfrågor, där också Katolska kyrkan är med.

Efter BEM sa de officiella svaren från både ortodoxt och katolskt håll att det var konstigt att prata om sakramenten innan man rätt ut ecklesiologin, eftersom sakramentssynen i så hög grad bygger på kyrkosynen. Så dokumentet The Church: Towards a common vision är ett utflöde av det, och egentligen nästan som ett slags svar också på pre-Vatican II-påvarnas kritik mot den tidiga ekumeniska rörelsen. Med "The Church" har Kyrkornas Världsråd tagit den katolska kritiken på allvar, kan man säga, och verkligen undersökt

hur skillnaderna i kyrkosyn sett ut och vilka vägar som är möjliga att fortsätta gå tillsammans. Det finns också på svenska, Kyrkan på väg mot en gemensam vision (SKR:s skriftserie, #21).

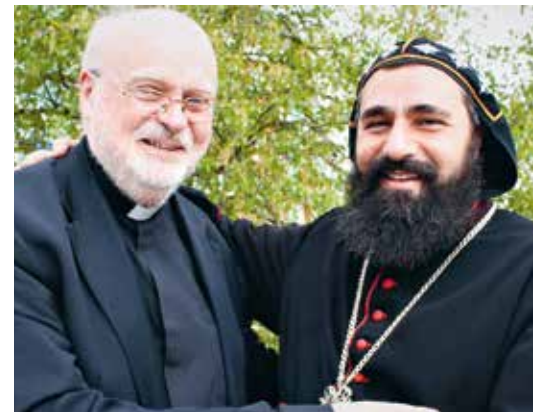
Varför är det viktigt med ekumenik?

– Ett svar på frågan varför det är viktigt med ekumenik är igen för att Jesus bad om det, som ovan, "att de alla ska bli ett" (Joh 17:21) och önskar att kyrkan ska enas. Det har också funnits stora spänningar och även krig som haft religiösa förtecken och det var inte tanken med kyrkan. Därför är det viktigt med strävan mot enhet.

Enheten har med synen på vad det är att vara kyrka och vad som är vårt uppdrag. I gemensamma trosbekännelser säger vi oss tro på en, helig, katolsk/allmänlig och apostolisk kyrka. Det hör till den kristna självförståelsen att kyrkan är en, såsom Kristi kropp är en. Jesu bön fortsätter: "så att världen kan tro".

Splittringen mellan olika grenar av kyrkan försvårar det vi är sända i världen att göra. Därför är arbetet för världens enhet inte bara en intern fråga om organisationer och samarbete. Det handlar om att förbättra vår gemensamma förmåga att gå dit Gud sänder oss med trovärdighet.

Efter reformationen och konciliet i Trento vände sig kyrkan inåt och hade en defensiv hållning. Sann ekumenik var att alla skulle återgå till den Katolska kyrkan. Det ändrades så småningom och vid Andra Vatikankonciliet (1962–1965) öppnade sig kyrkan mer mot omvärlden. Kyrkan gick från en strikt uppfattning att alla ska till Rom och till en vidare uppfattning vad det innebär att tillhöra kyrkan och om vad enhetens återställande innebär. Detta uttrycks i flera av dess dokument.

Dialogen med andra kristna kyrkor är viktig.

I Unitatis redintegratio (1964) nämns t ex »återställandet av enheten« som ett av konciliets viktigaste frågor.

Och: "Konciliet manar därför alla katoliker att lära sig förstå tidens tecken och ivrigt delta i det ekumeniska arbetet [...] och [...] ser med glädje att katolikerna mer och mer deltar i det ekumeniska arbetet. Det anbefaller därför alla världens biskopar att med insikt och klokhets befrämja och leda detta deltagande".

Vidare: "Detta innebär att undvika uttryck, omdömen och handlingssätt gentemot kristna bröder i andra samfund, som inte överensstämmer med rättvisa och sanning, och som därför försvårar relationen med dem." (Unitatis redintegratio, nr 4)

Johannes Paulus II skriver i encyklikan Ut unum sint (Att de alla ska bli ett) från 1995 att "den ekumeniska dialogen har inte bara börjat, den har blivit uttryckligen nödvändig och prioriterad av kyrkan" (UUS 31).

I den katolska kyrkorätten, i kodexen från 1983, beskrivs ekumeniken som ett "obligatorium" för biskopar och ledare i kyrkan, och även för alla troende. Can 755 säger:

755 § 1. Det tillkommer i första hand hela

biskopskollegiet och den Apostoliskastolen att bland katoliker främja och leda den ekumeniska rörelsen, vars syfte är att återställa enheten mellan alla kristna, något som Kyrkan i enlighet med Kristi vilja måste främja.

§ 2. Det är likaledes en uppgift för biskopar och biskopskonferenser i enlighet med lagen att främja denna enhet och att utifrån olika behov och möjligheter utfärda praktiska regler, som står i överensstämmelse med de föreskrifter, som har fastlagts av Kyrkans högsta myndighet.

Finns det en fara att katolska kyrkan förlorar sin egen särart om ekumeniken går för långt?

– Tanken med ekumeniken är inte att man ska behöva ge upp något som är centralt för den egna tron, eller att alla ska bli lika. Man brukar tala om "enhet i mångfald". Man kan även se på Katolska kyrkan som inom sig har en stor mångfald och rymmer väldigt många olika uttryck och riter. Vi har även de orientaliska kyrkorna inom Katolska kyrkan, vars liturgier ibland skiljer sig mer än flera lutherska eller svenskkyrkliga gör från den latinska riten.

Inom den relativt nya receptiva ekumeniken, där man talar mycket om vad man kan lära sig från den andra, betonas att detta ska ske med integritet, att det inte handlar om att kompromissa med det som är viktigt i den egna traditionen.

Vad är det viktigaste som skett i det ekumeniska samarbetet det senaste decenniet?

– En av de viktigaste stunderna i det ekumeniska arbetet de senaste åren skulle jag säga är när påven kom till Lund 31

oktober 2016, och tillsammans med det lutherska världsförbundet (LVF) uppmärksammade att det var 500 år sedan reformationen, och hur långt man har kommit sedan dessa konflikter. Detta uttrycks bland annat i det gemensamma dokumentet "Från konflikt till gemenskap", som skrevs av Katolska kyrkan och LVE. Man ser t ex på vilka missuppfattningar man tillskrev varandra vid tiden för reformationen och hur man nu kan se på dessa i historiens ljus, och var vi står nu. Där talas även om fem ekumeniska imperativ, om vad ett gott förhållningssätt i ekumeniken innebär. Det är ett intressant dokument och finns här: https://www.lutheranworld.org/sites/default/files/dtpw-from_conflict_to_communion_swe_full.pdf

Det här är en av de ekumeniska höjdpunkterna det senaste åren och nämns ofta utomlands på ekumeniska konferenser som Lund 2016, som en ny referenspunkt.

Finns det problem i samarbetet mellan katolska kyrkan och andra kristna kyrkor?

– Det kan finnas problem i bemärkelsen att det finns frågor där man står ganska långt ifrån varandra och där det ännu är lång väg kvar. Det kan gälla t ex ett delat nattvardsbord, att vi inte kan ta emot kommunionen, nattvarden i en del av varandras kyrkor, något som kan ses som enhetens och kyrkans mål. Detta rör också synen på biskops- och prästämbetet, frågor om vad kyrkan är, påvens roll m.m. Det förs pågående teologiska samtal om dessa frågor och man är mycket medveten om det inom ekumeniken. Men det är redan en början att man kan mötas i en mycket god och vänskaplig ton och

SUK är representerade i den ekumeniska organisationen Sveriges Kristna Ungdomsråd (SKUR), tillsammans med andra ungdomsorganisationer som Svenska Kyrkans Unga (SKU) och Syrisk Ortodoxa Ungdomsförbundet (SOUF).

närma sig dessa frågor. Så har det inte alltid varit historiskt. Och även om det kan tyckas långt kvar är det redan mycket att kunna mötas som vänner och med respekt för varandra.

Tror du att det någonsin kommer att bli så att alla kristna enas under en och samma kyrka?

– Enheten och att de alla ska bli ett som Jesus bad om är målet. Om man ser på det historiskt, har vi redan kommit långt i hur vi bemöter och talar om och med varandra. Någon har beskrivit det som ljuset som delas upp som i ett prisma, där olikheterna kommer fram, och sen kan vi mötas igen. Vi hoppas på och ber om kyrkornas enhet, även om vi kanske inte alltid ser hur det kommer att ske och på vilket sätt. ■

Läs mer på : <https://www.thebostonpilot.com/article.asp?ID=187717>

SUK virtuellt

Ställa om och inte ställa in, en mening som många i samhället idag använder sig utav. Men jag skulle säga ty ingenting är omöjligt för Herren, ”Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp. När ni åkallar mig och ber till mig skall jag lyssna på er.” -Jeremia 29:11.

Det är viktigt att alltid ha i åtanke att vi är djupt älskade av Jesus Kristus, samt att Herren aldrig vill oss något ont, utan bara gott. Under de rådande omständigheterna gällande Covid-19 har vi människor fått ta itu med större utmaningar än vad man är van vid... Vi har tagit större ansvar, där vi försöker att hjälpas åt med mycket! Trots att många inte ses fysiskt, har man kunnat genomföra olika saker virtuellt. Kan man kalla detta för ljuset under Coronatider? Kanske det!

Vi inom SUK har försökt att bidra till de ungas andliga liv, men också kompetens och kunskaper! Detta har vi främst försökt med genom att starta upp en studiecirkel, där man studerar påve Franciskus post-synodala apostoliska uppmaning Kristus Lever (Christus vivit). Man träffas virtuellt (eller fysiskt) och samtalar med andra, samt kan man följa ett studiematerial som är utarbetat av f.d. SUK ordförande Fiorella Bastidas och stiftets ungdomskonsulent Elin Jönsson, som ger gott stöd och en röd tråd genom studiens gång!

Vidare har vi även genomfört digitala föreläsningar, tillfälle för diskussion och frågor, samt rosenkransbön tillsammans med F. Witold Mlotkowski OFM, F. Krystian Zacheja och Marias obefläckade rosenkrans. Vid två olika tillfällen kunde

SVERIGES UNGA KATOLIKER
DIGITALA FÖRELÄSNINGAR
TILLSAMMANS MED:

F. Krystian F. Witold MOR

När: 17 & 24 april
Tid: Uppkoppling kl. 19.10
Vart: ZOOM

Mer information och länk till ZOOM finns på: www.bilda.nu

Bilda

SUK-medlemmar ta del utav väldigt betydelsefulla och innehållsrika föreläsningar, med teman: Guds barmhärtighet i mig själv och hur kan vi skydda vår tro under Coronatider. Resultat blev väldigt lyckad, där vardera tillfälle deltog cirka 30 deltagare.

Inte nog med det, arrangerade SUK, på nationellt plan, ledarskapsutbildning och utbildning i föreningsteknik, men på grund av få anmälda, blev vi tvungna att ställa in detta. Dock kommer detta att tas igen längre fram!

Vidare skulle jag vilja tacka studieförbundet Bilda för den goda samverkan, där det blev möjligt för oss att genomföra ovannämnda arrangemang!

Allt gott i Kristus,
Damiana Sabah
Förbundsordförande

Praktiskt integrationsarbete i Lund med flyktfamiljer.

Hjälp, kärlek och rättvisa Caritas

TEXT: LILIAN GILLEGÅRD

Caritas har samma uppgift som katolska kyrkan vilket är att: hjälpa de minsta av våra bröder och visa kärlek och främja rättvisa i världen. Pieter van Gylswyk är ansvarig för Caritas Sveriges inlandsarbete. Här berättar han om Caritas verksamhet och vision.

Kan du beskriva Caritas världsomfattande verksamhet?

– Caritas är en av världens största biståndsorganisationer. Caritas inter-

nationella verksamhet är uppdelad i de olika världsdelarna och det kan vara allt från integrationsarbete till katastrofarbete och utvecklingsarbete. Caritas i Europa

arbetar med projektet MIND (Migration Interconnectedness Development). Syftet med projektet är att bidra till ett aktivt engagemang och positivt perspektiv i frågor gällande utvecklingsarbete och bidra till en större förståelse för hur migration och hållbarhetsmålen hänger ihop i Agenda 2030 både i EU och i utvecklingsländer.

Kan du beskriva Caritas verksamhet i Sverige?

– Här i Sverige har vi en fot med i MIND projektet och vi tar tillvara på kunskapen om migranter och flyktingar. Det sker mycket stödarbete för flyktingar och migranter. Vi har Caritas mötesplats i Stockholm som är en mötesplats för flyktingar, migranter, nyanlända och asylsökande. Där erbjuder vi bland annat svenskundervisning, rådgivning inom migration och medmänskligt stöd. Men just mitt arbete är att få Caritas återuppväckt och bidra med ett nytt Caritas-tänk i våra församlingar.

Hur kommer den katolska tron till uttryck i Caritas?

– Ordet Caritas betyder kärlek på latin. Kärnan i Caritas är att vi ska utöva vår katolska tro. En utgångspunkt i verksamheten kommer från ett synoddokument från 2001 som innehåller en fantastisk social pastoral plan och visionen utgår från vad Jesus säger i evangeliet: "Vad har du gjort för din nästa?". Kristus har många gånger under sitt liv gett stöd till de sjuka och till de lama. Vårt missionsarbete handlar mycket om vad man gör och ledstjärnan är att genom handlingar ska vi synas. Hela visionen för Caritas är att försöka bemöta orättvisa samt att återspegla Guds rike.

Fastekollekten i år ha gått till Caritas och stiftets fasteinsamling för Zimbabwe där 75% av barnen på landsbygden lever i svår fattigdom. Hälften av dem har inte nog att äta.

Vad skiljer Caritas från andra hjälporganisationer?

– Mycket av arbetet är liknande men jag tror att skillnaden är just vår katolska tro och värdering. Vi i Caritas försöker att se Kristus i alla människor vilket såklart är väldigt utmanande många gånger. Kyrkans värdegrund, vår katolska tro och vårt sociala engagemang är en styrka och det skulle jag säga är skillnaden jämfört med andra hjälporganisationer. Dessutom består Caritas mycket av volontärarbete till skillnad från exempelvis Svenska Kyrkan och Röda Korset som har många anställda.

Hur påverkar coronakrisen er verksamhet?

– Många kyrkor är stängda i dagsläget vilket påverkar mycket. I församlingarna behöver vi stöd av volontärer för att sätta igång telefonkedjor för att hålla kontakt och se vilka som är i behov av stöd. Då behöver man särskilt se över om det finns isolerade personer, till exempel de som är över 70 år, och som behöver hjälp med inköp av mat eller att någon hämtar ut mediciner till dem. Vissa församlingar har

Caritas finns över hela världen och gör en viktig insats för miljoner människor varje år.

redan startat telefonkedjor och jag tror att alla församlingar borde ha en sådan så att man kan ringa runt och hålla koll på hur alla personer över 70 år har det. En annan grupp människor som har drabbats hårt av coronakrisen är migranter och papperslösa som oftast blir bortglömda tyvärr. Många av dem har förlorat sina jobb och har inte råd att betala mat och hyra. Caritas blir dagligen kontaktade av människor i desperation som inte kan köpa mat till sina barn.

Hur skulle du vilja att Caritas ska utvecklas?

– Att varje församling har en arbetsgrupp som inte endast är inriktad på utvecklingsarbete utan på karitativt socialt arbete inom och utanför församlingen. Den-

na arbetsgrupp ska då vara kopplad till pastoralrådet och den kan vara som en lokalgrupp som tillhör Caritas. En del av det karitativa arbetet är att bygga upp församlingar. Man kan börja med en väldigt enkel sak som att hjälpa till med kyrkkaffet efter mässan. ■

Många församlingar och församlingsmedlemmar deltar i Caritas arbetet i Sverige.

Varför är inte alla katoliker?

Kristoffer Linder skriver om sina funderingar kring samvetet, dogmer, ekumenik och varför inte alla blir katoliker.

”Principer och värderingar, växer obemärkt fram i den mänskliga anden tills vi en dag har mognat och upptäcker att de inte går att skjuta särskilt långt ifrån vårt medvetande, eftersom de har smält samman med det, lika starkt som när metaller legeras till brons. Övertygelsen som förkastar dogmer är tyngdlös och stark som en ljuslåga som lyser upp ett mörkt rum; den etik som följer med denna övertygelse kommer aldrig att passa in i intoleransen”. Texten är från en artikel av den mexikanska journalisten Lydia Cacho och handlar om någonting helt annat än den Katolska

Kyrkan. Det vore ju också snöpligt om det hade handlat om den Katolska Kyrkan, för som katoliker vet vi ju att dogmer är sanna, och alls inte behöver förkastas.

I ett nummer om Ekumenik tror jag dock att det lämpar sig att fråga sig vad som rör sig i den ”mänskliga anden”, som inte kan erkänna dessa dogmer och acceptera dem som sanna. Vilka ”principer och värderingar” är det som står i vägen för den enskilda personens förnekande av fastställda dogmer. Vi väljer inte våra principer och värderingar, de föds i vår själ! Vad är det då som hindrar oss? Är

den mänskliga anden ond? Vi vet att det, i vår själ, ryms en kamp mellan gott och ont – ”röster” som manar oss att antingen välja det goda eller att göra det onda.

”När någon har fattat en viktig föresats så finns det risk att den onde kommer och övertygar personen om att slå in på en lättare och mer behaglig väg”. Citatet är från den helige John Henry Newman, som förmodligen var mest känt för att ha lämnat den anglikanska- för den Katolska Kyrkan. Han motiverade sitt val med att det var svar på samvetets kall. I den helige Benedictus kloster fick jag lära mig om samvetet. Alla har ett samvete – oavsett trostillhörighet. Den helige John Henry Newman menar på att samvetet är ”Kristi främsta ställföreträdare” – frukten av ett korrekt val är frid medan konsekvensen av ett felaktigt val är nöd och ångest. Vi är alla förpliktade att följa våra samveten, men varför säger inte allas samveten att de ska gå med i den Katolska Kyrkan? Vad är det för principer och övertygelser som står i vägen för att acceptera dogmer? Längre bak i katekesen läser vi att ”människan tenderar att förkasta sådana sanningar som hon önskar inte vore sanna”.

Om jag leker med tanken att jag vore protestant så skulle det bergis finnas en övertygelse och princip i mig om att ”den enda vägen till Fadern är genom Sonen”. Detta vet vi ju är sant eftersom det står

i Bibeln, och i Bibeln ryms inte en enda lögn. Säg nu att någon föreslår att det till Gud går att komma genom Maria, eftersom att Gud kom till världen genom Maria så borde vi ju följaktligen kunna komma till honom genom henne. Protestanten kommer här att bli skeptisk (om inte rentav kasta ut dig ur rummet) för det är inte helt uppenbart att det inte finns någon motsättning mellan dessa två sanningar. För honom ser det ut som att katoliken har lagt till någonting till tron, trots att han egentligen bara utifrån vad Gud har uppenbarat har kunnat resonera sig till att det måste vara på det viset.

Jag är ingen predikant och kan inte alla dogmer, men jag vet hur jobbigt det är att argumentera med någon som saknar ödmjukhet – som tror att det över principer och övertygelser inte finns någonting annat, någon som är förblindad så till den grad att han vägrar att acceptera en vägskylt eller en hjälpande hand eftersom han tror sig redan veta allt som han behöver veta. Det är därför som ekumenik är så svårt och frustrerande... jag önskar att jag hade lösningen och kunde skriva ner den här och så skulle alla helt plötsligt vara förenade under en och samma kyrka. Är det ens ett självändamål att alla ska komma in i samma auktoritet? När vi har hunnit ” mogna ” så är det ofta för sent och det är därför som jag vågar acceptera hjälp (från prästerna) och vägledning (från dogmerna) när jag känner att jag är vilse i alla övertygelser och principer.

KRISTOFFER LINDER

BOKTIPS

Text: Sara Fredestad

OSKAR WILDE

Kanske känner ni till den engelske 1800-talsförfattaren Oscar Wilde – av vår tid ofta utmålad som en utsvävande gayikon? Säkert har ni hört något av hans träffande citat, få har levererat så många ...

Men kanske känner du inte till att han ville konvertera till katolicismen redan som tonåring, men inte tog steget eftersom fadern hotade med att göra honom arvlös. Hans liv blev sedan på många sätt en resa ner i avgrunden, men påven Pius IX förhoppning vid en privat audiens – ”Jag hoppas att du kommer göra en livsresa för att till sist anlända till Guds stad.” – kom att infrias då Oscar Wilde till sist blev katolik på dödsbädden.

För många representerar Oscar Wilde hedonism och dekadens, men i hans författarskap rör han sig ofta kring det sköna, rena och sanna och många av hans texter gestaltar den självutgivande kärleken.

Allra tydligast illustreras detta i Oscar Wildes sagor, som kan läsas av alla åldrar. Kolla in **Den lycklige prinsen** och andra berättelser. Prinsen har i hela sitt liv levt ett liv i lyx, helt uppslukad av att roa sig. Efter sin död blir han staty på ett torg och det blir omöjligt för honom att blunda för

människors lidande ...

Vill du ha en riktig läsupplevelse i sommar rekommenderar jag **Dorian Grays porträtt**, en gastkramande thriller om en ung man som fastnar i narcissism och säljer sin själ för skönhet och njutning. Ett tema som känns aktuellt i vår tid så präglad av influencers och instagram. Det skulle kunna vara vår tid som Wilde beskriver: ”Nuförtiden vet folk alltings pris, men ingentings värde”.

En lite lättsammare kort-roman är **Spöket på Canterville**. Rolig, spännande och romantisk med ett tidlöst tema: Kärleken övervinner allt.

Om du gärna läser på engelska och är intresserad av litteratur, kolla då gärna in Joseph Pearce, en litteraturvetare som har skrivit fantastiska böcker om flera katolska författare. Hans banbrytande biografi om Oscar Wilde där han kartlägger författarens andliga resa heter **The unmasking of Oscar Wilde**. ■

SUK:s konsulent i södra Sverige

TEXT: THURE GUNNARSSON

Känner du konsulenten i regionen du bor i? Sanctus presenterar SUK:s konsulenter så att du har möjlighet att lära känna dem bättre. Vi börjar i söder med konsulenten för Skåne och Blekinge. Carl Hanna finns där för att stötta alla lokalföreningar i deras arbete.

Var är du ungdomskonsulent?

– Jag är ungdomskonsulent för Skåne och Blekinge (SUK's-S).

Vad gör en ungdomskonsulent?

– En ungdomskonsulent är lite som spindeln i nätet. Vår uppgift är att stöd-

ja föreningarna runt om i regionen. Det kan vara allt från administrativa frågor till praktiska frågor. Men en annan viktig uppgift är att undersöka och se ifall det finns potential i olika församlingar att starta nya lokalföreningar. Det finns många personer som har en gåva att arbeta med ungdomar och brinner för att sprida tron därför är en viktig del av vårt arbete att åka på olika träffar och scouta efter ungdomar med denna potential.

Beskriv en vanlig arbetsdag?

– Hur mina dagar ser ut kan variera väldigt mycket. Jag har ingen fast arbetsplats som jag jobbar från eller bestämda tider när jag ska arbeta. Så det är mycket individuellt hur varje konsulent väljer att lägga upp sitt arbete. Eftersom en stor del av arbetet är på distans så blir det mycket mailkorrespondens, kontakt med de olika föreningarna i regionen, samtal med kyrkoherdar och en del administrativt pappersarbete och dokumentation. Men sen finns det en annan mycket viktig del och det är att åka runt i regionen och besöka de olika lokalföreningarna. Att närvara på träffar och årsmöten och se vilken potential det finns för att utveckla föreningsarbetet.

Vad är det bästa med ditt arbete?

– Det bästa med mitt arbete är att träffa ungdomarna i regionen. Det ger en stor glädje speciellt att se nya ansikten som senare växer fram och tar ledarroller i lokalföreningarna.

Vad kunde vara bättre med arbetet?

– Det finns fördelar och nackdelar att arbeta utan en fast arbetsplats. En av de nackdelarna är att man inte har kollegor på en fysisk plats vilket gör att ar-

betet ibland kan kännas lite isolerande.

Hur vill du att SUK ska utvecklas?

– Det finns en brinnande längtan till att gå djupare i tron hos många ungdomar. Därför hoppas jag att utvecklingen i SUK går åt ett håll där man mer och mer nischar och anpassar aktiviteterna efter åldersgrupp.

Vilket råd skulle du ge unga katoliker som vill få igång ungdomsverksamheten i församlingen?

– Våga fråga om hjälp! Det kan vara mycket som man inte känner till och många frågor man står inför speciellt i början av att starta en ungdomsförening. Därför är det alltid bra att kontakta någon som har erfarenhet av ungdomsverksamhet.

Vilken erfarenhet vill du dela med dig till andra unga katoliker?

– En erfarenhet är att när Kristus är i centrum i ungdomsverksamheten så faller de andra pusselbitarna på plats. Att inte fokusera för mycket på hur kan vi locka ungdomar till våra träffar och falla i fällan att lägga för mycket energi på det "roliga" utan att fokusera på kärnfrågan. Hur kan vi få unga katoliker att lära känna Jesus? Vår tro är trots allt inte en idé eller filosofi utan en levande relation med Kristus.●

Namn: Carl Hanna

Född: Karlstad

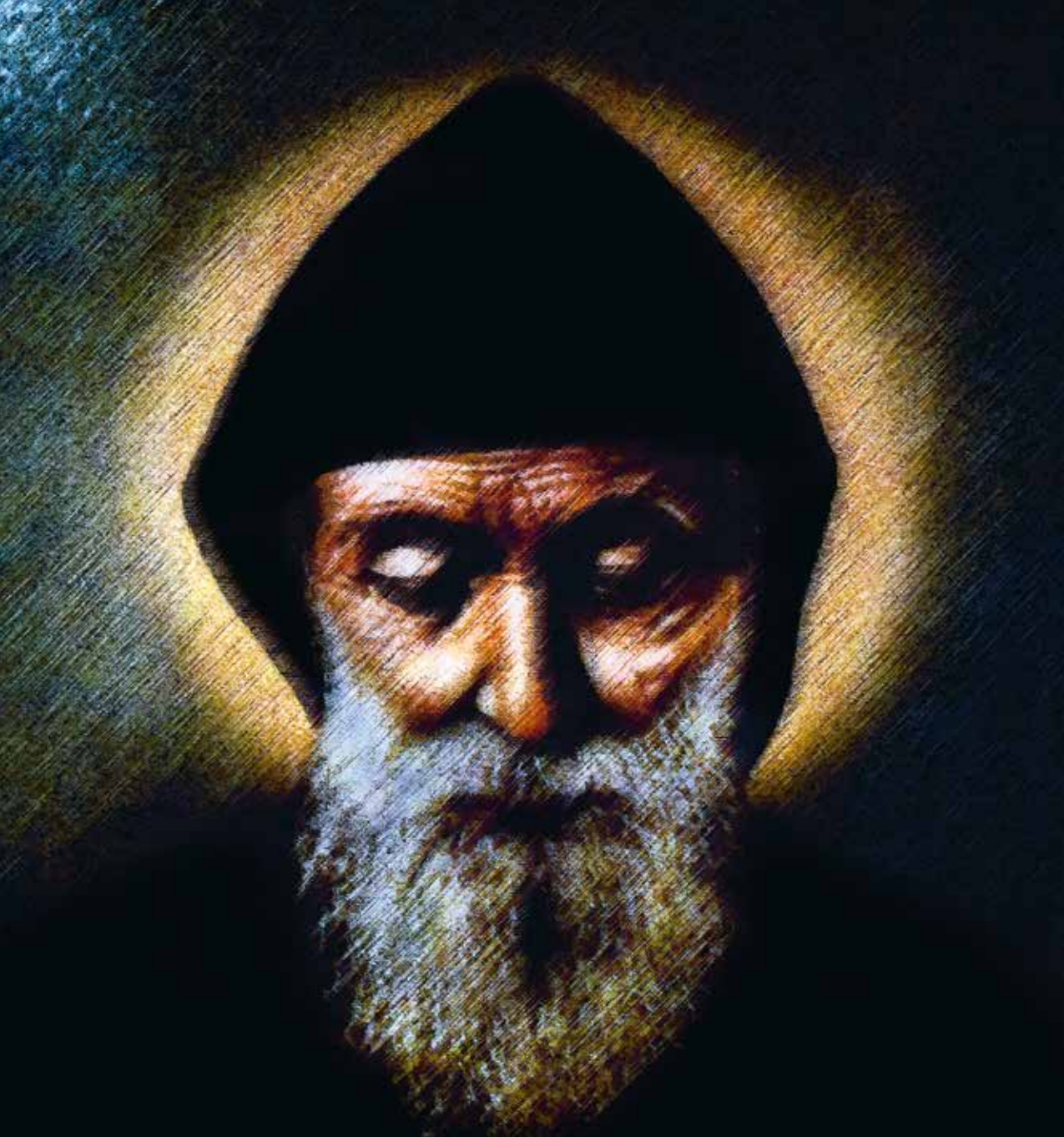
Bor: Helsingborg

Favorithelgon: Helige Charbel

Favoritmaträtt: Shorbet adas

Gör på fritiden: Läs skönlitteratur och sporta

Den undergörande munken från Libanon

Helige Charbel

TEXT: THURE GUNNARSSON

Den helige Charbel är ett av Libanons mest populära helgon och tusentals människor besöker hans grav varje år från när och fjärran. Lär känna ett helgon som levde under mycket enkla förhållande och ägnade sitt liv helt åt Gud.

Sankt Maroun klostret i Annaya och Sankt Charbel kyrkan som är flitigt besökta av pilgrimer.

Den helige Charbel är ett libanesiskt helgon. Han föddes 1828 i en enkel bondfamilj i Biqa-Kafra i norra delen av Libanon. Vid 23 års ålder blev han novis i Notre Dame de Mayfouk klostret. År 1853 gick han över till Sankt Maroun klostret i Annaya där han gav sina eviga löften och tog namnet Charbel. 1859 vigdes han till präst efter sina teologistudier.

1875 bestämde han sig för att leva som eremit i eremitaget St. Peter och Paulus i bergen ovanför klostret i Annaya. Där bodde han i 23 år, ensam och ägnade sig åt bön. Ryktet om den vise munken som levde ensam på toppen av berget för att ägna sig åt Gud spred sig och människor

började besöka honom för att få råd i trosfrågor.

På julaften år 1898 dog Charbel, 70 år gammal.

Underverk

Redan under sin livstid tillskrevs han flera olika underverk. Dessa och flera senare under där sjuka botats till kropp och själ när de besökt graven för att be om Charbels förbön fick människor att vallfärda till hans grav och det lilla huset på berget där han bodde som eremit.

I dag är klostret med graven ett populärt pilgrimsmål inte bara för kristna utan även muslimer och druser som kommer för att be om den helige Charbels förböner.

Eremitaget Sankt Peter och Paulus på bergstoppen ovanför klostret där Sankt Charbel tillbringade sina sista år.

Helgonförklarad

När den helige Charbels grav öppnats vid två olika tillfällen med 50 års mellanrum har det visat sig att hans kropp inte brutits ner och fortfarande har varit bevarad i det skick som den var vid dödstillfället.

Den 9 oktober 1977 helgonförklarades den helige Charbel i Rom av Påven Paulus den VI.

Den helige Charbel firas i Katolska Kyrkan varje år den 24 juli. ■

ANTONI GAUDI

GUDS ARKITEKT

TEXT: THURE GUNNARSSON

Han är en av världens mest kända arkitekter och hans unika byggnadsverk i Barcelona lockar miljoner turister till staden varje år. Antoni Gaudi var arkitekten och formgivaren som var djupt troende katolik och som inspirerades till sina byggnadsverk av Guds skapelse.

Gaudi har en egenart inom sin arkitektur som skiljer sig från andra arkitekter som levde samtidigt som han. Enligt honom skapades inget nytt utan allt fanns redan i Guds skapelse. Ändå ses han som en av de mest kreativa och nyskapande arkitekterna för sin tid. Några av hans mest kända verk i Barcelona är Sagrada Família, Parc Güell och Casa Batlló.

Namn: Antoni Plàcid Guillem Gaudí i Cornet

Född: 25 juni 1852

Död: 10 juni 1926

Nationalitet: Spanjor

Yrke: Arkitekt, konstnär och formgivare

I Park Güell i Barcelona använde Gaudi skärvor från kakelplattor för att dekorera hus och murar något som var väldigt vågat och nyskapande för den tiden. Parken är världsarvsklassad av UNESCO. Parken är väldigt stor och saknar motstycke med sina naturliga former, spiralformade torn, trappor och jättelika salamandrar.

"Basilikan ska ha 18 torn. Det högsta dedikerat till Jesus, fyra till evangelisterna, tolv till apostlarna och ett till jungfru Maria." - Antoni Gaudi

SAGRADA FAMÍLIA

Det som av många ses som Gaudis mästerverk är basilikan Sagrada Família, Den Heliga Familjen, som påbörjades år 1882 men som ännu inte är färdigbyggd. Basilikan byggs numera med hjälp av donationer och det inträde som turister betalar i inträdesavgift. Gaudi ägnade sig i stort sett uteslutande åt basilikan under sina sista år.

DE FATTIGAS KYRKA

I samarbete med den dåvarande kyrkoherden i basilikan ritade han och finansierade av egna pengar också en skola för barnen i församlingen som hade arbetarbakgrund och för de fattigaste familjerna i området. Basilikan var känd som de fattigas katedral eftersom Gaudi sa att de fattiga alltid måste känna sig välkomna till kyrkan. Gaudi visade på så vis att hans arbete inte bara var ett uttryck för hans yrkesskickliga talanger utan också en del av hans dagliga utövning av sin tro.

DE SISTA ÅREN

Under de sista åren av sitt liv bodde Gaudi i sin verkstad vid basilikan Sagrada Família. Han hade helt dragit sig undan

I interiören av basilikan har Gaudi hittat inspiration till formerna från naturen och du kan urskilja allt från trädstammar till snäckskal.

offentligheten och levde ensamstående, asketisk, enkelt klädd och hängiven i sin tro. Gaudí dog 73 år gammal, överkörd av en spårvagn när han var på väg till massan. Hans enkla klädsel gjorde att han efter olyckan misstogs för att vara en luffare. Hans döda kropp hittades till slut på ett sjukhus för fattiga. Han begravdes i Sagrada familia. Vid begravningen följde hälften av Barcelonas invånare den populära arkitekten till sista vilan.

KYRKAN INVIGS

Basilikan blev konsekreerad av Benedictus XVI den 7 november 2010.

– En basilika som speglar det storslagna i den mänskliga själen när den är öppen för Gud, sa Påve Benedictus vid konsekrationen.

Så kommer du till Barcelona, besök Sagrada Família men också graven av den helige man som brukar kallas "Guds arkitekt". ■

Påve Francis populär hos Storbritanniens unga katoliker

En rapport visar att Påve Franciskus är allra populärast bland katoliker under 30 år i Storbritannien.

I undersökningen, som genomfördes i oktober och november 2019, betygsattes Påven i tio olika frågor, från att upprätthålla katolsk undervisning till att möta de fattigas behov av nästan 2 000 självidentifierade katoliker.

Undersökningen gjordes av professor Stephen Bullivant, chef för Benedict XVI Center for Religion and Society vid St Marys universitet, Twickenham, och Dr Ben Clements, docent vid University of Leicester.

Professor Stephen Bullivant berättade att han blev förvånad över hur populär Påve Franciskus var bland både praktiserande och icke-praktiserande katoliker och att han allra mest gillades av unga.

I enkäten gav över tre fjärdedelar av de unga under 30 Påven ett "bra" eller "utmärkt" i betyg i sju av de tio frågor som deltagarna svarade på.

I nio av tio områden var katoliker under 30, som deltar i mässan minst varje vecka, den grupp som var mest entusiastisk över påven Franciskus.

Världsungdomsdagarna

Världsungdomsdagarna (VUD) har skjutits upp på grund av coronaviruset och blir först i augusti 2023.

Värd för världsungdomsdagarna blir staden Lissabon i Portugal.

VUD arrangeras av Katolska kyrkan och Påven är alltid deltagande. VUD startades av Påve Johannes Paulus II 1985.

Stockholms katolska stift är ansvarigt för Sveriges deltagande på världsungdomsdagarna och kommer i god tid att gå ut med ytterligare information.

VUD lockar varje gång flera miljoner unga från hela världen och är ett av världens största ungdomsevenemang.

2019 hölls VUD i Panama City i Panama och gången innan i Krakow i Polen.

Ytterligare information finns på: www.worldyouthday.com

Hälsosam rökelse

Rökelse är mest känd för sin användning i den katolska liturgin - men rökelse har också medicinska fördelar.

Forskare vid Schiller University i Jena och vid Louisiana State University i USA har meddelat att forskning visat att rökelsen har en antiinflammatorisk effekt. Studier visade att vid antändning av rökelsen uppstår ett inflammatoriskt protein. Kunskapen är av stor betydelse vid utvecklingen av nya typer av mediciner.

Höstnumret av
Sanctus
kommer den
19 september 2020!

**Packat med
spännande läsning!**

**Läs i nästa nummer:
Lär känna konsulenten
Rosenkransens betydelse
och mycket mer.**

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

STÖD RIKSFÖRBUNDET BLI MEDLEM OCH FÅ SANCTUS!

Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!

Som medlem får du dessutom:

-RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE

-OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG

Läs av den här koden
med en QR-kod läsare
på en mobiltelefon eller
surfplatta så kommer du
direkt till anmälnings-
sidan på SUK.se

Tipsa dina vänner om att bli medlemmar!

Bli medlem på www.suk.se